

Andrei Dósa

anyával voltam amikor elesett

*anyával voltam amikor elesett az úton
hallatszott a ruha harsanása mint egy görög amfiteátrumban
láttam a testét a levegőben
azt mondtam magamnak hogy a föld elhajlott
és vele együtt anya is
most már hozzá kell szoknom ehhez
az én testem is ugyanilyen természetellenesen fog mozogni
az új földön
de így is foghatjuk majd egymás kezét
és így is tudunk majd járni
anya
kicsavart végtagokkal
előreszaladt válllaival
és maga elé dobott karjaival
anyával voltam amikor hallottam a csattanásokat
puhábbak erősebbek csattanások és zuhanások keverékét
az aszfalton felhorzsolódó bőr miatt kifakadt káromkodásokat
fogak csatt csontok csatt csatt
mint amikor egy vak botja keresi a kijáratot
egy helyet ahol elkerülhető a fájdalom*

*csend lett
anya bal arca
az aszfaltnak ütődött
plaaahhh
kiszállt belőle minden levegő*

*mondom
anyával voltam akkor reggel
sajátos módon passzoltak egymáshoz
a nyári ruhájának színei
és néhol zöld néhol sárga szemei
anya lefedte az egész színskálát
az én nagy és fekete pupilláim
mindent magukba szívtak*

*egyik kéz irt
a másik táblát törölt*

*port nem
a ruhára nem
elterülve nem
mozdulatlanul nem
nyöszörögni nem
anya nem*

anya igen

*lábai ingerültek lettek
már nem anyáról volt szó
hanem a lábakról
nem a lábakról volt szó
hanem egy tárgyról
szégyellni kezdtem magam miatta
rá akartam kiabálni
kelj fel asszony mi a franc! lát az egész világ!
ha akkor izmaimra szirének lettek volna tetoválva
és hogy szeretlek maria
akkor durván felrántottam volna a földről*

*akkor hallottam meg a férfi hangját
hölgyem megütötte magát?
és minden annyira jellegtelennek és hamisnak tűnt
az a hölgyem
mint közalkalmazottak amikor épp bezárják a kasszát
túl késő hölgyem!
mint közalkalmazottak akiknek pont ott fájsz te
és a te szépséged a te problémád
kééérem hölgyem
azok az emberek akikhez szükség esetén fordulsz*

*és ez a férfi próbált tartani téged
összeszedett a földről
és jöttek mások is
odafordították a fejüket
vagy csak megálltak egy pillanatra
de te nem hagytad
gyorsabb voltál nála
és én sem akartam hagyni őt
csak kettesben szerettem volna lenni ott veled
hogy én szedjek össze mindent nagyon gyorsan
és hogy rád nézzek és letöröljem
arcodról a port nagyon gyorsan
és menjünk valahova máshová sírni*

anya
menjünk haza
keverjük össze a könnyeinket
olyan gyorsan menjünk
hogyan észre se vedd hogy elestél

de a férfi ott maradt a járda szélén
kezében a mocskos hálós szatyrával
hogyan a lábaid bámulja
amíg te átmentél velem együtt az úton

Rajongás

Elmondom anyának, hogy fáj ott lenni.
Kézen fog, az ablakhoz vezet.
Lehúzza a bugyim, megvizsgál.
A nap melegétől a herebőr
összegyűródik, forog,
mint egy darab papír az izzó parázson.
Egy gyökér előbukkan a földből,
egy levegőbe feszített függőhíd
remegni kezd.
Valaki vagy valami közeleg.
A transzformátorok zúgása erősödik.
Fekete sugárnyalábok söpörnek végig anyám arcán.
Meglepetten néz, térdre esik.
Arca túl közel van.
Félek, hogy eltörlöm a vonásait.

preview

amióta az eszemet tudom
alszom azalatt amíg anya
addig gyúrja a tésztát
amíg az egy kerek gyerekarc lesz
megkeveri a tűzön az ételt
a kés kapargatja a nyers zöldségek héját
hrs hrs hrs
narancssárga és fehér fény
ragyog
ez a fény bejön

*a szobám ajtaja alatt
a rádiójáték hangjaival együtt*

*és ha mindez nem számított
mostanáig
most egy preinfarktus erejével hatnak*

*amikor meghal
maximumra tekerem a rádiót
veszek majd egy konyharobotot
és hagyom hogy menjen üresben
nehogy kihallatszódjon
ahogy én a szobában*

Egy este a D. családdal

*Apa nem tudja, hogyan fejezze ki a haragját.
Bezárkózik egy elszigetelt szobába,
hevesen és kétségbeesetten káromkodik.
Anya nem tud táncolni, mert
nem tudja, hogyan hagyja magát vezetni,
és lassan-lassan nem engedi azt sem,
hogy saját lábai vezessék.
Mintha minden lépésnél megbotlana.*

(kicsit, nagyon kicsit, igazán kicsit. igen, nagyon kicsit)

*Nem tudom, ők ketten hogy találtak egymásra,
de látod, együtt eligazodnak:
anya gépel,
apa kezeli az egeret.
Anya azt írja:
a képeken, amiket küldtél,
van valami az amerikai
regények magányából.*

*Megkéri apát,
masszírozza meg a tarkóját. Egyik kezével
apa saját tarkóját masszírozza,
hogy lássa, jól csinálja-e.
Apa azt írja:
gyere haza, mert soha nem tudom,
mennyi kenyeret vegyek,
ha nem vagy itt.*

*Hétezer kilométerre vagyok otthonról,
egy sziklás szigeten, a munkásbarakokban.
Kezeim és ruháim homárbelektől bűzlenek.
Otthon, anya leszedi a drótra teregetett
tisztá ágyneműt, mielőtt elkezdődne az eső.
Arcomat a napmeleg lepedőbe fúrom.*

fogadj el mindent (bonus 1)

*olyan mélyen sajtátították el a munka ritmusát
hogy tudatlan testük
elveszíti az egyensúlyt elfelejt járni
szétbomlanak eltűnnek
mint egy sci-fi jelenetben
amikor a földönkívüliek megtámadják a bolygót
amikor valakinek inszalagszakadása lesz
amikor valaki megszakítja a ritmust*

*fogadj el mindent
it's just a b movie
és te popcornrt eszel és nevensz
popcornrt eszel a sötétben és nevensz*

*fogadj el mindent
a marlboro cigireklámból a ló
patái alá kerültél*

*fogadd el az elmúlt két hónap
egyetlen ölelését
a kolumbuszt fogadó őslakosok naivitásával
akik neki ajándékozták minden aranyuk és ékszerük
néhány üvegdarabért*

*fogadj el mindent
éjszakánként azt álmodod hogy
egy transzatlanti hajó fedélzetén vagy
a szabadságszobor ragyog a napon
rozsdanyomok nélkül*

*és nem tudod
mit csinálj a zsebkendővel
hogy a parton várakozók felé lebegtesd
vagy letöröld a könnyeid
elsodor egy turistahullám*

*felfegyverkeztek fényképezőgépekkel térképekkel és sok pénzzel
pözölni akarnak a szobor mellett
felmenni rá
és te vizet kell tölts a poharukba
mosogatnod kell utánuk
fogadj el mindent*

*néhány dollárért
már nem vagy biztos
hogy apád tényleg gazdag ember volt-e
vagy hogy a szentjánoskenyér az egyetlen gyümölcs
nem tudod biztosan
hogy most távozol apádtól
vagy most térsz vissza hozzá*

*fogadd el
pár hónap múlva elmész innen
(haza?)
pihenni fogsz
zsebedben lesz majd pár ezres
és amíg tartani fog
arra gondolsz
hogy ilyesmi nincs ahogy
veled megtörténjen
még száz év múlva sem*

Andrei Dósa költő, író, műfordító 1985-ben született Brassóban. Négy verseskötetet publikált: *Când va veni ceea ce este desăvârșit* (2011, Mihai Eminescu Nemzeti Díj a legjobb első könyvért), *American Experience* (2013), *Nada* (2015) és *adevăratul băiat de aur* (Casa de Editură Max Blecher, 2017). Magyar és angol nyelvről fordít, több regényt ültetett át román nyelvre, egy Kemény István-antológiát *O îndepărtată alarmă aeriană* címmel (Charmides könyvkiadó, 2014), a fiatal erdélyi magyar költők *liniște, pace, perversiuni, heppiend. tineri poezi maghiari din Transilvania* című versesgyűjteményét (Casa de Editură Max Blecher, 2016) és Borbély Szilárd *Berlin Hamlet* című kötetét kétnyelvű kiadásban (Casa de Editură Max Blecher, 2018). Ugyancsak 2018-ban jelent meg az első regénye (*Ierbar*, Polirom könyvkiadó). Az itt közölt szövegek az első két verseskötetéből valók.

André Ferenc fordításai